

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

Zajímavosti

Turismus je na Filipínách rozvinut jen v určitých lokalitách, jako je např. světově proslulý ostrov Boracay. Kvůli sporadickým únosům bohatých turistů z jižní, muslimské části souostroví je v těchto partiích téměř panenský klid.

Filipíny jsou dosud málo turisticky poznanou zemí. Přitom disponují obrovským arzenálem lákadel. Od absolutní turistiky, vodních sportů až po náročné treky uprostřed úchvatných přírodních scénérií.

Na Filipínách je poměrně rozšířená prostituce, a to hlavně od dob 2. světové války, kdy Američané vybudovali v zemi základny. Sexuismus tu má ale nenápadnou formu a dívky působí spíše jako přítelkyně. V metropoli se setkáte s velkým počtem transsexuálů. Někteří vypadají lépe než dívky a je poměrně těžké je odhalit.

Rady

- Filipíny jsou také rájem gurmánů. Na tržnicích se dají koupit rybí steaky ze žraloka, tuňáka nebo modrého mečouna asi za 60 P/kg (něco přes dolar). Když si maso přinesete do restaurace, obvykle vám ho rádi za mírný poplatek připraví. Stejně hody vás čekají, co se týká tropického ovoce.
- Ubytování pořídíte od 200 P výše. Je výhodné cestovat ve dvou, protože se platí za dvoulůžkový pokoj, nikoli za osobu. Kromě levných bungalovů nabízí Filipíny i ubytování v luxusních hotelech a resortech se vši patřičnou výbavou.
- Co se týká zdravotních rizik, jsou totožná s ostatními tropickými pásmy. Mimo hlavní město a turistické oblasti je tu vysoký výskyt malárie.

kříž na zádech. Ti se rozhodli dovést biblické divadlo až do konce a nechají se na závěr přibít na kříž...

Střídání na křížích

Jsem na prostranství před katedrálou a právě sem doráží průvod zkrvavených flagelantů – těch, kteří sebeutrpením smývají své hříchy. Muži s rudými zády a džínami prosáklými krví uléhají na zem před kostelem. Teď přichází děti a vyplácí flagelantům rány – důtkami, pruty nebo bačkorou.

Po modlitbě v kostele se dlouhý průvod odebírá směrem k místní „Golgotě“ v nedaleké vesnici San Pedro. Obrovský dav se dává na pochod prašnou cestou a rtuť na teploměru se blíží čtyřicítce. Těžký vzduch je nasáklý nasládlým oděrem krve a utrpení ve tvářích hlavních postav průvodu je už opravdové. Pahorek je už na dohled. Věřící kryjící se před žárem slunečníky vzrušením vykřiknou, když se konečně objeví čelo průvodu.

Dobrovolníci ve žlutých trikách staví na pahorku ohraničeném pletivem tři kříže.

Zájemců o ukřižování ale bude několikanásobně více, takže se budou muset prostřídat. Ten, kdo se rozhodne pro ukřižování, se předtím oddává meditaci a pak jako anestetikum vypije pivo s vaječným žloutkem. Jinak nic.

Taxikář – mistr přibíjení

První dobrovolník stoupá na kříž a dav zahučí. Místní taxikář má o Velkém pátku tradičně již jinou roli. Přibíjí odvážlivce ke kříži. Ruce a nohy muže jsou pomazány dezinfekční masťou. Taxikář jednou rukou nahmátne končetinu v místě, kde nejsou kosti. Ťuk, tuk, tuk, ože ne se párkrát lesklým kladivkem a první ostrý hřebík vězí pevně v dlaní. Ještě tři konče-

tiny a kříž s prvním mučedníkem je zaražen do země.

Kolik času v této pozici stráví, je na zvážení každého z „mučedníků“. Obvykle to bývá kolem čtvrt hodiny. Rutinější pohůnkové odvazují prvního ukřižovaného a štípačkami vytahují hřeby. Z ran ani neteče krev – zážrak, nebo zkušenosti v přitloutkání?

Hřebík? Klimatizace!

V tlačeni se peru s korejskými štáby o kousek místa u pahorku, abych vůbec něco vyfotil. Nakonec se dostanu až za pletivo. Organizátorům chvíli trvá, než zjistí, že nemám akreditaci. A hned musím pryč. Prodírám se davem zpět do města. Zapomněl jsem pít a před očima mi naskakují zelenofialové kruhy, předzvěst mdloby. „Na, tady máš ode mne dárek,“ tiskne mi do dlaní jeden ze zbrojnošů ostré hřeby s placatou hlavou. „Příští rok se s nimi, doufám, necháš ukřižovat,“ šklebí se na mě škodolibě Filipínek. A já myslím jen na klimatizovaný fast food v centru města. Coca-cola s ledem a klimatizace, odříkávám donekonečna svou novodobou mantru a závidím Filipíncům jejich odhodlání a odvahu. ■

TOMÁŠ PETR

FOTO: TOMÁŠ PETR